

8

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1965 r.

w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw prowadzących.

Na podstawie § 12 ust. 3 uchwały nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących (Monitor Polski Nr 94, poz. 417) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw prowadzących w rozumieniu § 1 ust. 3 oraz § 5 ust. 1 uchwały nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. o przedsiębiorstwach prowadzących (Monitor Polski Nr 94, poz. 417).

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa prowadzące podległe bezpośrednio ministrom (urzędem centralnym), do których mają zastosowanie przepisy:

- 1) uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316),
- 2) uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317)

— mają uprawnienia i obowiązki zjednoczeń, przewidziane przepisami tych uchwał oraz przepisami wydanymi na ich podstawie, z uwzględnieniem przepisu ust. 2.

2. Przedsiębiorstwa prowadzące, o których mowa w ust. 1, mogą korzystać z narzutów na koszty własne zgrupowanych przedsiębiorstw dla pokrywania swych kosztów związanych z wykonywaniem funkcji przedsiębiorstwa prowadzącego na zasadach przewidzianych dla zjednoczeń, jeżeli właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów udzieli odpowiedniego zezwolenia; zezwolenie takie może być udzielone, jeżeli rozmiary zadań przedsiębiorstwa prowadzącego oraz ilość zgrupowanych przedsiębiorstw uzasadniają zwiększenie obsady osobowej komórek funkcjonalnych przedsiębiorstwa prowadzącego.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa prowadzące, rozliczające się z budżetem centralnym:

- 1) zgrupowane w zjednoczeniu,
- 2) podległe bezpośrednio ministrom (urzędem centralnym), do których mają zastosowanie inne przepisy niż wymienione w § 2 ust. 1

— mogą korzystać odpowiednio z uprawnień i wykonywać odpowiednio obowiązki central zjednoczeń lub zjednoczeń przewidziane przepisami §§ 2—4, § 5 ust. 1 pkt 3 i 4, ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6, § 6 ust. 1, 2 i 5 oraz §§ 7—11 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 18 grudnia 1965 r. w sprawie szcze-

gółowych zasad gospodarki finansowej central zjednoczeń przemysłowych i budownictwa objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 71, poz. 409), z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i § 2 ust. 2.

2. Przedsiębiorstwa prowadzące zgrupowane w zjednoczeniu (ust. 1 pkt 1) otrzymują środki na fundusz rezerwowy od właściwego zjednoczenia, które wielkość przydzielanych środków w poszczególnych latach ustala po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia; zjednoczenia przydzielają środki przedsiębiorstwom prowadzącym z własnego funduszu rezerwowego.

§ 4. 1. Do terenowych przedsiębiorstw prowadzących, z wyjątkiem określonych w ust. 2, mają odpowiednie zastosowanie:

- 1) przepisy uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 17 stycznia 1963 r. w sprawie zasad organizacji i finansowania zjednoczeń przedsiębiorstw państwowego przemysłu terenowego (Monitor Polski z 1963 r. Nr 12, poz. 63 i z 1965 r. Nr 61, poz. 321), z uwzględnieniem przepisu § 5,
- 2) przepisy wydane na podstawie § 34 uchwały wymienionej w pkt 1.

2. Do terenowych przedsiębiorstw prowadzących, nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego, mają zastosowanie przepisy zarządzenia nr 19 Ministra Finansów i Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 10 lutego 1959 r. w sprawie zasad systemu finansowego zjednoczeń państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego objętych planem terenowym (Dz. Urz. Ministerstwa Handlu Wewnętrznego Nr 7, poz. 24), z wyjątkiem § 2 ust. 6 pkt 5, z uwzględnieniem przepisu § 5 niniejszego zarządzenia.

§ 5. Do przedsiębiorstw prowadzących, określonych w § 4, ma odpowiednie zastosowanie przepis § 2 ust. 2, z tym że zezwoleń, o których tam mowa, udziela prezydium wojewódzkiej rady narodowej w porozumieniu z właściwym ministrem.

§ 6. Przepis § 11 ust. 2 uchwały nr 388 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. nie ma zastosowania do przedsiębiorstw prowadzących, których jednostki nadrzędne nie tworzą funduszu rezerwowego.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 8 lutego 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw prowadzących (Monitor Polski Nr 30, poz. 153).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

9

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 grudnia 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa lotów przy wykonywaniu przez członków personelu lotniczego uprawnień wynikających z licencji.

Na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1962 r. w sprawie warunków niezbędnych do zapewnienia

bezpieczeństwa lotów przy wykonywaniu przez członków personelu lotniczego uprawnień wynikających z licencji (Monitor Polski z 1963 r. Nr 4, poz. 20 i z 1964 r. Nr 20, poz. 89) tabelę zamieszczoną w § 5 ust. 1 zastępuje się następującą tabelą:

Rodzaj napędu samolotu	Skład załogi lotniczej (minimalny)	Ogólny czas wykonywania czynności lotniczych w ciągu ostatnich 24 godzin przed ponownym podjęciem czynności lotniczych godzin	Czas lotu		
			w ciągu ostatnich 24 godzin przed ponownym podjęciem czynności lotniczych godzin	w ciągu 1 miesiąca kalendrzowego godzin	w ciągu 1 roku kalendrzowego godzin
Tłokowe	1 pilot i 1 inny członek załogi lotniczej	10	6	120	1000
	2 pilotów i 1 inny członek załogi lotniczej	14	10		
	3 pilotów i 2 innych członków załogi lotniczej	16	11,5		
	2 kompletne załogi lotnicze	17	13		
Turbośmigłowe lub odrzutowe	2 pilotów	12	8	85	800
	3 pilotów	14	10		
	2 pilotów i 2 innych członków załogi lotniczej	12	8		
	3 pilotów i 3 innych członków załogi lotniczej	14	10		
	2 kompletne załogi lotnicze	16	12		

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 28 grudnia 1965 r.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

10

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 29 grudnia 1965 r.

w sprawie rozciągnięcia na niektóre miejscowości przepisów o obowiązku zaopatrzenia w taksomierze samochodów osobowych i bagażowych przeznaczonych do publicznego transportu drogowego.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) i § 6 ust. 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepis § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Gospodarki Komunalnej z dnia 1 lutego 1965 r. w sprawie krajowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 7, poz. 40) o obowiązku zaopatrzenia w taksomierze samocho-

dów osobowych i bagażowych przeznaczonych do publicznego transportu drogowego rozciąga się:

- 1) z dniem 1 kwietnia 1966 r. — na miasta, uzdrowiska i osiedla liczące od 10.000 do 20.000 mieszkańców,
- 2) z dniem 1 lipca 1966 r. — na miasta, uzdrowiska i osiedla liczące poniżej 10.000 mieszkańców.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

11

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I SEKRETARZA NAUKOWEGO POLSKIEJ AKADEMII NAUK

z dnia 13 grudnia 1965 r.

w sprawie trybu składania przez rady wydziału i rady naukowej wniosków o przedstawienie kandydatów do tytułu naukowego.

Na podstawie art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. Nr 14, poz. 101) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kandydatów do tytułów naukowych wysuwają rady wydziału szkół wyższych, zwane dalej radami wydziału, oraz rady naukowe innych jednostek organizacyjnych szkół wyższych, samodzielnych placówek typu naukowo-dydaktycznego, placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowo-badawczych, zwane dalej radami naukowymi.

§ 2. Rada wydziału lub rada naukowa podejmuje uchwałę o wszczęciu postępowania w sprawie wysunięcia kandydata do tytułu naukowego z własnej inicjatywy lub na podstawie wniosku:

- 1) w szkołach wyższych i samodzielnych placówkach typu naukowo-dydaktycznego — dziekana wydziału lub kierownika innej jednostki organizacyjnej szkoły wyższej albo samodzielnej placówki typu naukowo-dydaktycznego,
- 2) w placówkach naukowych Polskiej Akademii Nauk — kierownika placówki,
- 3) w instytutach naukowo-badawczych — dyrektora instytutu.

§ 3. 1. W razie podjęcia uchwały o wszczęciu postępowania w sprawie wysunięcia kandydata do tytułu naukowego rada wydziału lub rada naukowa wybiera spośród członków rady trzyosobową komisję oraz wyznacza dwóch recen-